

تجربه آزمون آیلتس

نام شخص فرگس

تهیه شده برای گروه آیلتس هلدینگ پרגار

<http://pargar.group>

 PargarWiki

 PargarIELTS

خلاصه وضعیت:

نمره لیسینینگ	نمره ریدینگ	نمره راییتینگ	نمره اسپیکینگ	نمره کل	سنتر	جنرال / آکادمیک
8.5 (37/40)	9.0 (40/40)	7.0	8.0	8.0	آیلتس تهران (فرمانیه)	آکادمیک

تجربه سنتر و فضای آزمون:

محیط سنتر آیلتس تهران بسیار آرام بود و کارکنان خوش برخوردی داشتن. چند بار توی پروسه‌ی ثبت نام اصلی و ماک پیش اومد که سوال داشتم یا تغییری لازم بود انجام بشه و تلفنی تماس گرفتم یا ایمیل زدم که به سرعت رسیدگی می‌شد. موس و کیبورد توی شعبه فرمانیه ساینت بود و با وجود تعداد بالا و پر بودن سالن من هیچوقت اذیت نشدم و سر آزمون اصلی حتی نیاز به زدن گوش گیر هم نداشتم.

من قبلا با محیط سنتر از طریق ماک آشنا بودم اما مواردی وجود داشت که تو آزمون اصلی متفاوت بود و اونهارو این جا اشاره می‌کنم: توی آزمون اصلی یک بار برای لیسینینگ/ریدینگ یک کاغذ A4 چرک نویس داده میشه و بعد قبل راییتینگ کاغذهای قبلی رو جمع میکنن و یدونه جدید بهتون میدن. همچنین قبل شروع هر اسکیل یک یا دو ویدئو راهنما پخش میشه که بین اسکیل‌ها حدود ۳-۴ دقیقه فاصله میندازه. مورد بعدی فضای سایت آزمونیه که توش در تمام طول آزمون میشه سایز متن رو تغییر داد (که البته از من همون اول روی حالت حداکثر گذاشتمش و دیگه نیازی نداشتم تغییرش بدم چون اسکرین اینقدر بزرگه که مشکلی پیش نمیاد). همچنین برای هایلایت کردن لازم نیست کلیک کنی و با سلکت کردن متن گزینه هایلایت و نوت بالاش ظاهر میشن. برای نشان دار کردن سوالات شک دار باید اول سوال جواب داده بشه و بعد آپشن نشان دار کردن سمت راستش ظاهر میشه. تو بخش لیسینینگ هم در تمام طول آزمون میشه صدا رو از سایت کم و زیاد کرد، خود مسئولین سنتر پیشنهاد دادن صدا روی درجه آخر گذاشته نشه و من هم روی ۷۵٪ قرارش دادم و عالی بود. فقط یک نکته منفی که سر آزمون من وجود داشت این بود که کیفیت مدادم پایین بود بنابراین هر دو سرش رو تراش کردم که وسط آزمون مجبور نباشم مدام تراش کنم و حل شد.

اطلاعات در مورد ممتحن (Examiner) بخش Speaking:

اول این رو اشاره کنم که من اسم اگزمینرها رو قبل از آزمون چک نکردم و سر اسپیکینگ هم به اسم اگزمینرم دقت نکردم، امیدوارم همه همین کارو بکنن.

دوم اینکه تجربه‌ای که من داشتم در کل بسیار تجربه‌ی مثبتی بود و اگزمینرم بسیار خوشرو بودن، از لحظه‌ای که وارد اتاق شدم بهم لبخند میزدن و در تمام طول صحبت یک لحظه هم لبخند از صورتشون پاک نشد. این رفتار ایشون خیلی دلگرم کننده بود و باعث شد استرسم به کلی از بین بره ولی نکات منفی خودش رو هم داشت: من توی ماک‌هام اگزمینرهای سخت‌گیر رو تجربه کرده بودم و توقع داشتم که اگزمینر اصلی حتی سفت و سخت‌تر برخورد کنه، منتها این رفتار گرم ایشون

باعث شد فضا زیادی دوستانه بنظر بیاد و من بعد از مدتی تقریباً یادم رفت ایشون اگزمینرن و دارن منو میسنجن! این موضوع باعث شد دیگه قبل از جواب دادن فکر نکنم و کنترلم رو روی گرامر از دست بدم. نهایتاً خودم سر آزمون متوجه ۶-۷ تا اشکال گرامری شدم که معمولاً انجام نمیدم و توقع داشتم نمره‌ی پایین‌تری بگیرم که البته خوشبختانه اینطور نشد.

پیشینه زبان و الگوی مطالعه:

من به جز کلاس‌های مدرسه جایی کلاس زبان نرفتم و از نوجوانی از طریق فیلم و آهنگ و این دو سه سال اخیر از طریق کتاب و کتاب صوتی با انگلیسی در ارتباط بودم.

پارسال که تصمیم گرفته بودم آیلتس بدم (و بعد عقبش انداختم) به تعیین سطح توی موسسه آفرینش دادم که به من گفتن در سطح نمره‌ی 6 هستم (S 5.5, W 5.5, R 7.5, L 6). اونموقع اصلاً بلد نبودم انگلیسی صحبت کنم و قبلش هم هیچ تجربه‌ای نداشتم چون هم آموزش‌های مدرسه هم تفریحات خودم بیشتر به تقویت ریدینگ و لیسنینگ مربوط بود. اون تابستون برای اینکه به اصطلاح زبونمون باز بشه با پارترنم کتابهای انگلیسی رو بلند برای هم می‌خوندیم، این هم اسپیکینگمون رو راه انداخت هم ازش کلمات خوبی یاد گرفتیم. همچنین به مدت دو ماه فیلم‌های مربوط به آشنایی با آیلتس (Simon, Liz) رو دیدیم و فهمیدیم اصلاً آیلتس چی هست و تکنیک‌های کلیش چی هستن. بعدش آزمونمون به مدت یک سال به تعویق افتاد و ادامه ندادیم.

این تابستون مجدد شروع کردیم و این بار از همون اول آزمون رو برای سه ماه بعد بوک کردیم. تو این سه ماه یک یا دو روز درمیان کمبریج میزدیم. به این صورت که اول کمبریج‌های ۸ تا ۱۵ رو به ترتیب زدیم که آخریا حیف نشن ولی بعد کمبریج‌های اخیر رو همزمان بردیم جلو که همه‌ی آزمون‌های ۱۹ و ۱۸ نیوفتن به دم امتحان و وقت برای تحلیلشون باشه. برای آزمون زدن از سایت [چینی](#) استفاده کردیم که محیطش (وقتی روی new-computer based test mode گذاشته بشه) خیلی مشابه فضای آزمون اصلیه و از بقیه‌ی سایتا بهتره. همینطور یکشنبه و چهارشنبه‌ها توی [تصحیح رایگان آفرینش](#) برای اسپیکینگ و رایتینگ شرکت می‌کردیم. خودمون هم تقریباً هر شب یک ساعت اسپیکینگ از روی ماکار یا اپ تمرین می‌کردیم.

<http://pargar.group> تجربه شرکت در آزمون‌های آزمایشی:

نمره ریدینگ	نمره لیسنینگ	نمره اسپیکینگ	نمره رایتینگ	نمره کل	سنتر	تاریخ
8.0	8.0	7.0	6.5	7.5	آیلتس تهران	دو ماه قبل از آزمون
نمره ریدینگ	نمره لیسنینگ	نمره اسپیکینگ	نمره رایتینگ	نمره کل	سنتر	تاریخ
8.0	7.5	7.5	6.0	7.5	آیلتس تهران	دو هفته قبل از آزمون

قبل از همه این رو اشاره کنم که خیلی خوشحالم که ماک شرکت کردم. اول که شروع به مطالعه برای آیلتس کرده بودم پیام‌های زیادی توی گروه می‌خوندم که می‌گفتن ماک استاندارد نیست و نمراتش ناامید کنندست و تصمیم داشتم ندم، منتها چون روش بهتری برای تعیین سطح مناسب پیدا نکردم ناچاراً ماک اول رو شرکت کردم. ماک دومم رو هم بیشتر چون

تخفیف خورده بود (توی لاکي فرايدی آيلتس تهران) ثبت نام کردم ولی افت نمراتش نسبت به ماک اولم تلنگری بود که برای من خوب تموم شد چون باعث شد تلاشم رو توی روزهای پایانی خیلی بیشتر کنم.

نکته‌ی دومی که باید اشاره کنم اینه که ماک واقعا استاندارد نیست! من خودم این رو قبل از اینکه ثبت نام کنم می‌دونستم منتها دوبار که نمرات ۶ و ۶.۵ برای رایتینگ گرفتم واقعا شک کردم که شاید سطحم اینه؟ ولی در آخر اتفاقی که افتاد این بود که تمام نمراتم توی آزمون اصلی بین ۰.۵ تا ۱ نمره بالاتر از آزمون‌های ماک شدن (با اینکه فاصله‌ی چندانی بین ماک آخرم و آزمون اصلیم وجود نداشت). درواقع من فکر می‌کنم ماک می‌تونه به درستی نسبت نمره‌ی اسکیل‌های مختلف به همدیگه رو مشخص کنه و نشون بده کدوم ضعیف‌تره و بهتره روش بیشتر کار بشه اما خود نمراتش زیاد ملاک نیستن و دست پایین داده شدن (حداقل توی آيلتس تهران اینطور بود).

در کل پیشنهاد می‌کنم حتما یک ماک توی ستر خودتون بدید چون آشنایی با ستر تاثیر زیادی روی کم شدن استرس توی روز آزمون اصلی داره، بعد هم از نمره‌اش هم برای شناسایی و بهبود نقطه ضعفتون استفاده کنید اما به هیچ عنوان فکر نکنید این همون نمره آزمون اصلیتونه.

منابع مورد مطالعه و شیوه مطالعه برای لغت:

پارسال کتاب Barron's Essential Words for the IELTS رو مطالعه کردم که برای لغات آکادمیک خیلی مفید بود. طی این سه ماه هم چندین فصل از کتاب English Collocations in Use: Intermediate رو به صورت گلچین شده مطالعه کردم و ماه آخر [Word families](#) هم کار می‌کردم. به جز این‌ها چیز دیگه‌ای استفاده نکردم و فقط لغاتی که روزمره یا داخل آزمون‌های کمبریج بهشون برمی‌خوردم رو یاد می‌گرفتم.

اپلیکیشن Anki هم همیشه برای دوره خیلی کمک کننده بوده. من معمولا از فیلم و کتابهام بهش دیالوگ و جمله اضافه می‌کردم و کلمات رو داخل context و به صورت انگلیسی به انگلیسی یاد می‌گرفتم.

از دیکشنری‌های [vocabulary.com](#) و [Cambridge](#) زیاد استفاده می‌کردم. اولی برای کلماتی که معنی‌شون عجیب و انتزاعیه خوبه چون مثالهای جالبی میزنه که تو ذهن میمونن، دومی هم مربوط به خود کمبریج و برای یادگرفتن معانی مختلف یک کلمه یا خوندن مثالهای آکادمیک ازش مناسبه. گاهی که یک کلمه رو مدام فراموش می‌کردم یا با چیز دیگه‌ای اشتباه می‌گرفتمش هم از هوش مصنوعی می‌خواستم برام راهکارهای حفظ کردنش رو پیشنهاد بده که کمی وقت گیر بود اما به عنوان راه آخر جواب میداد.

منابع مورد مطالعه و شیوه مطالعه برای گرامر:

اینجا چیز زیادی ندارم بگم. چندتا کتاب مربوط به گرامر تهیه کرده بودم ولی دستم هیچوقت به خوندنشون نرفت. وقتایی که چیزی رو می‌خواستم یاد بگیرم یا چک کنم از هوش مصنوعی یا یوتیوب استفاده می‌کردم.

منابع مورد مطالعه و شیوه مطالعه برای ری‌دینگ:

برای ریدینگ فقط کتابهای کمبریج رو کار می‌کردم. روشم این بود که همیشه از پارت ۱ شروع می‌کردم و جلو می‌رفتم چون نمی‌خواستم وقت سر نگاه کردن به پارتا و انتخاب اینکه با کدوم شروع کنم تلف کنم. اول یکی دوتا سوال اول هر تایپ رو می‌خوندم و کلمات کلیدی‌شونو هایلایت می‌کردم یا رو کاغذ می‌نوشتم، بعد می‌رفتم سراغ متن و به سرعت می‌خوندم (اسکن نمی‌کردم، واقعا می‌خوندم فقط نه با دقت خیلی بالا) و هر وقت به کلمات کلیدی برمی‌خوردم برمی‌گشتم به سوالا و شروع می‌کردم به جواب دادن. تو متناهی که می‌جهدینگ داشتن ولی تمرکز صد درصد روی متن و محتوایش بود و سعی می‌کردم اول متن رو بخونم بعد هدینگها رو بخونم بینم کدوم بهش می‌خوره. سوالایی که میگفتن کدوم موارد توی متن اشاره شدن هم خیلی دقت می‌کردم و به چشمم بهشون بود چون میدونستم اگه جوابشونو از دست بدم دیگه تا کل متنو دوباره نخونم پیدا شون نمیکنم. برای سوالا تروفالس معمولا باید با خود متن و هدف نویسنده ارتباط می‌گرفتم که بتونم همشو درست جواب بدم مخصوصا بعضی نات گیون هارو.

یه کاری که من برای زمان بندی انجام دادم و تاثیر بزرگی روی ریدینگم داشت این بود که مدتی شروع کردم به خودم توی ریدینگ کم وقت دادم. مثلا صبر می‌کردم ۵ دقیقه از آزمون بره بعد مینشستم پای سیستم (این رو کم کم تا ۱۵ دقیقه افزایش دادم) و اینجوری مجبور می‌شدم تند بخونم و تموم کنم چون بعدش آزمون از طرف سایت بسته میشد. بعد از یکی دو هفته اینطوری تمرین کردن دوباره آزمونا رو با زمان عادی زدم و اینبار خودم دیگه وقت اضافه می‌آوردم و میرسیدم چک هم بکنم. نهایتا تو آزمون اصلی هم ۱۲ دقیقه وقت اضافه آوردم که سه تا جواب رو توش درست کردم (البته حواستون باشه که این کار ممکنه برای بعضیا جواب نده و تو وقت اضافه درست هاشون رو غلط کنن).

درمورد تحلیل هم من بعد از آزمونایی که تو خونه می‌زدم فقط سوالا شک دار و غلطم رو چک می‌کردم و الکی کل متن رو مجدد نمی‌خوندم، مگه بعضی وقتا که از یه متن خیلی خوشم می‌ومد و می‌خوندمش که برای رایتینگم ازش نکته دربیارم.

اینم بگم که من توی آزمون اصلی تمام جاخالی‌هارو کپی پیست کردم و مشکلی پیش نیومد و قتم هم سیو شد. فقط خیلی حواستون به اسپیس‌ها باشه چون بعضی کلمه‌ها قبل یا بعدشون اسپیس داره و باید بعد از پیست کردن پاکش کنید، برای من میارزید چون تایپو و میس اسپل زیاد داشتم و ترجیح میدادم حواسم به اسپیس باشه تا اونا.

منابع مورد مطالعه و شیوه مطالعه برای لیسینینگ:

مجددا منبع اصلیم کمبریج بود. گاهی پادکست Luke's English Podcast یا IELTS Speaking for Success هم گوش میدادم و کتاب صوتی هر شب توی گوشم بود که علاوه بر لیسینینگ به اسپیکینگ هم کمک میکرد.

روش کلی آزمون دادم به این صورت بود که توی زمان‌های اضافی پارت ۱ میرفتم سوالا طولانی پارت ۲ و پارت ۳ رو هایلایت می‌کردم، سعی می‌کردم پارت ۴ رو هم تا سوال ۳۴-۳۵ هایلایت کنم که فقط نصفش بمونه. بعد از این دیگه همراه با فایل صوتی جلو میرفتم و تمام حواسم به چیزی بود که میشنیدم و سعی می‌کردم مکالمه رو دنبال کنم. قبل شروع پارت ۴ گاهی پیش می‌ومد که کلمه‌ی جاخالی رو موقع هایلایت کردن حدس بزنم (گاهی درست درمی‌ومد، در نمی‌ومد هم مهم نبود حدسم رو به‌رحال مینوشتم که بدونم دنبال چه جور کلمه‌ای هستم) و این هم بهم کمک میکرد.

چالش من تو لیسینینگ هم مرتبط به همین هایلایت بود. سوالاتی که نمیتونستم هایلایتشون کنم (مپ و مچینگ) خیلی برام سخت بودن. برای مپ یاد گرفتیم که توضیحات گوینده رو با موس روی نقشه دنبال کنیم و با این روش اشکالات مپم تو همون آزمونای اول حل شدن. برای مچینگ تا روز آزمون درگیر بودم، روشی که نهایتاً بهش رسیدم این بود که سعی کردم گزینه‌هارو قبل از اینکه گوینده شروع به خوندن اون بخش کنه حفظ کنم و بتونم کلمات کلیدیشونو از حفظ بگم. چیزی که کمکم کرد تمرین کنم سایت engnovate بود که اجازه میده سوالات کمبریج رو بر اساس تاپیشون فیلتر کنید، من قبل آزمون مچینگای کمبریج ۱۸ و ۱۹ رو تو این سایت دوباره دوره کردم. [این](#) ویدئو هم کمک کننده بود.

منابع مورد مطالعه و شیوه مطالعه برای اسپیکینگ:

نمره کل	Fluency & Coherence	Lexical Resource	Grammatical Range & Accuracy	Pronunciation
8.0	8.0	8.0	8.0	8.0

برای اسپیکینگ به صورت روتین با پارترنم و هوش مصنوعی pi تمرین میکردیم. سعی میکردیم وسواس به خرج ندیم و اولین چیزی که به ذهنمون میاد رو برای هر سوال بگیم بعد **جواب خودمون** رو بهتر کنیم، ماکار و اپ جواب دارن ولی از جواب‌هاش فقط برای کلمه یاد گرفتن استفاده کردیم.

توی چند هفته‌ای که قبل از ماک اولمون وقت داشتیم پارت ۱ و ۳ رو از اپ اسپسنتت کار کردیم و نکات جالب جواباش رو یاد گرفتیم. بعد از ماک اول فهمیدیم پارت ۲ چقدر مهمه و جمعه‌ها رو به پارت ۲ اختصاص دادیم، هرسری ۱۷ تاپیک از روی کتاب ماکار از هم میپرسیدیم و ایده و لغتمون رو با کمک همدیگه و pi بهتر میکردیم، تو طول هفته هم یک شب درمیون در حد یک ساعت کال میرفتیم و سوالات پارت ۳ ماکار رو به صورت گلچین شده کار کردیم. تو دو هفته‌ی بین ماک دوم و آزمون اصلیمون هر شب از همدیگه یک آزمون اسپیکینگ با هر سه پارت میگرفتیم و از سوالات جدید اپ یا [سایت مدبری](#) استفاده میکردیم ولی دیگه فقط خودمون به هم فیدبک میدادیم و تمرکزمون روی کوهیرنس و گرامر بود و کلمه جدید حفظ نکردیم. قبل هر ماک و قبل از آزمون اصلیمون هم یه سری تمام کلمات قدیمی رو دوره میکردیم. *ما چون وسط مطالعهمون سوالات عوض شدن این کار رو کردیم، وگرنه همون یک بار خوندن ماکار یا اپ یا سایت کاملاً کفایت میکنه. *برای جلوگیری از این مشکل زمان عوض شدن سوالات اسپیکینگ رو هم بهتره موقع انتخاب تاریخ آزمون در نظر بگیرید:

IELTS speaking topics change every 4 months. New IELTS speaking topics are added in January, May and September. So the topic sets are: Jan to Aug, May to Dec, Sep to Apr. Best time to take the exam: Aug, Dec, Apr.

روشی که برای جواب دادن هر پارت داشتیم رو اینجا توضیح میدم:

۱- پارت ۱: روی این پارت خیلی مانور ندادم چون موضوعات بسیار متنوعی داره و کاور کردنشون خیلی وقت گیره، از طرفی نمره‌ی زیادی هم نداره و بیشتر جهت گرم کردن قبل پارت ۲ هست. اگزمینر ماکم هم به من گفتن که تو

رنج نمرات زیر ۸.۵-۹ پارت ۱ تاثیر خاصی نداره و فقط باید توش اشتباه فاحشی نکنید که من این موضوع رو رعایت کردم. تنها پیشنهادی که دارم اینه که سه تا موضوع پرکاربرد پارت ۱ که اول ماکار/اپ هستن رو کار کنید چون میشه مطمئن بود که ازشون سوال میاد: **Work/studies, Hometown, Home/accommodation**.

۲- پارت ۲: روشی که داشتم این بود که وقتی حرف برای گفتن کم داشتم یک چالش یا **twist** در داستان ایجاد میکردم. مثلا اگه داستان این بود که رفتم سفر، یهو وسطش بارون میومد و برنامه‌ها به هم میریخت و بعد حلش میکردم، یا اگه داستان یه عکسی بود که گرفتم، اولش عکسا تار میشدن و بعد تنظیمات دوربین رو عوض می‌کردم و درست میشد. این پیچ دادن داستان باعث میشد هم جوابام طولانی بشن هم اینکه بتونم از یک سری فریز و ایدیوم‌های مربوط به احساس افتخار یا غلبه کردن به سختی یا درس گرفتن از اشتباهات استفاده کنم که لکسیکالم رو توی موضوعات سخت هم بالا نگه میداشتم. ایده جواب اصلیم رو معمولا از تجربیات خودم برمیداشتم چون سر آزمون اولین چیزی بود که به ذهنم میرسید ولی **twist**ها معمولا خیالی بودن. علاوه بر این من سعی میکردم **grammar range** رو توی این پارت نشون بدم چون توی پارت ۳ سخت میشه روی گرامر فکر کرد، مثلا از **third conditional** یا **future tense** برای نشون دادن حسرت گذشته یا نتیجه اخلاقی برای آینده در انتهای داستانم استفاده میکردم. توی آزمون همراه بردن ساعت ممنوعه بنابراین نمیتونید متوجه بشید که دو دقیقه کی تموم میشه، البته معمولا اگزمینر با تغییر حالت صورت تا حدی کمک میکنه، ولی من ریسک نکردم و همیشه تا جایی که خود اگزمینر متوقفم کنه حرف میزد. یک نکته هم که درمورد استفاده از ۱ دقیقه زمان فکر وجود داره اینه که سعی کنید نکاتی که میخواهید رو به صورت **word** یا **phrase** یادداشت کنید نه **sentence** که کاغذتون جهت یادآوری ایده‌ها و کلمات خوب عمل کنه نه اینکه از روش روخوانی کنید و فلوتنسی از دست بدید.

۳- پارت ۳: اولویت من توی این پارت فلوتنسی بود. قبلا که ویدئوهای سایمون رو برای اسپیکینگ دیده بودم یادمه یک سری غالب برای جواب دادن پیشنهاد میداد (**idea, explanation, example**) اما من هیچوقت از غالبی پیروی نکردم چون بنظرم به نچرال بودن مکالمه آسیب میزنه و بجاش سعی میکردم جوری که توی یه مکالمه عادی ممکنه حرف بزنم جواب بدم.

نکته دیگه اینکه من برای اینکه حواسم پرت نشه معمولا خیلی کم به صورت اگزمینر نگاه میکردم و توی ماک اولم بهم فیدبک دادن که مثل گوینده خبر صحبت میکنم، بعد از اون سعی کردم از حرکت دادن دست‌هام و اضافه کردن هیجان به لحنم موقع مکالمه کمک بگیرم که نداشتن ارتباط چشمی رو جبران کنه و فکر میکنم مفید بود.

یک چیز دیگه هم که برای من خیلی کمک کننده بود نگاه کردن **Interview** های انگلیسی بود که من فکر می‌کنم نسبت به فیلم‌ها شباهت بیشتری به فضای آیلتس دارن (چون تماما دیالوگن و درمورد علایق و نظرات افراد توشون صحبت میشه). من بعضی وقت‌ها که حس می‌کردم از اسپیکینگ راضی نیستم و مدل صحبتیم غیرطبیعی شده چندتا **Interview** از بازیگرای مورد علاقه‌ام و کسانی که حس می‌کردم استایل صحبتیم مشابه بهشونه نگاه می‌کردم و مشکلم حل می‌شد.

نهایتاً تو بخش اسپیکینگ پارت‌تر خوب داشتن به من خیلی کمک کرد و پیشنهاد میکنم اگه شرایطشو دارید با پارت‌تر تمرین کنید. pi هم هوش مصنوعی خوبییه و میتونه خیلی کمکتون کنه، فقط برای پارت ۲ معمولاً وسط صحبت حرفتون رو قطع میکنه که من از voice to text گوگل بجای میکروفون خودش استفاده میکردم که این اتفاق نیوفته. دقت کنید که جواب‌های AI خیلی به prompt ای که بهش میدید مربوطن و بعضی وقتاً لازمه براش توضیح بدید که برای اسپیکینگ آیلتس دارید ازش استفاده میکنید یا سطحتون رو بهش بگید که با توجه به این موضوع بهترن فیدبک بده.

منابع مورد مطالعه و شیوه مطالعه برای رایتینگ:

نمره کل		Task Response	Coherence & Cohesion	Lexical Resource	Grammatical Range & Accuracy
7.0	Task 1	7.0	7.0	7.0	6.0
	Task 2	7.0	7.0	7.0	7.0

من برای رایتینگ مسیر خیلی طولانی‌ای رو طی کردم. در کل چون خارج از آیلتس هیچ ارتباطی با رایتینگ نداشتم رایتینگ ضعیف‌ترین مهارتم بود و هر جا می‌دادم تصحیح میگفتن سطحم ۶-۶.۵ هست. توی این سه ماه روش‌های زیادی رو امتحان کردم و نمراتم خیلی بالا پایین شد ولی بالاخره به نمره‌ای که لازم داشتم رسیدم، گرچه تا لحظه‌ی دیدن نتیجه هنوز نگران بودم چون کسی حتی تو رایتینگ‌های دم آزمونم هم به من (توی تسک ۲) ۷ نداده بود.

روند مطالعه من به این صورت بود که پارسال ویدئوهای سایمون (تسک ۲ و ۱) و جی (تسک ۱) رو برای رایتینگ دیده بودم (تسک ۲ جی غلط داره مراقب باشید). امسال شروع کردم به سمپل خوندن به این صورت که همون تایپ سوالی که اون روز باهش درگیر بودم رو سمپل میخوندم و سعی میکردم یاد بگیرم که چطور نوشته شده و چه مدل گرامر یا cohesive devise توش استفاده شده.

منابعی که برای رایتینگ استفاده کردم:

- ۱- کتاب 7+ Essays From Examiners که شامل یه عالمه سمپل از منابع و موضوعات مختلفه و برای لغت یاد گرفتن خیلی خوبه منتها تایپ نوشته‌ها خیلی با هم متفاوتن و استایل هر نویسنده‌ای مخصوص خودشه.
- ۲- مجموعه سمپل‌هایی که دوستم از سایت آیلتس ادونتیج ([این صفحه](#)) استخراج کرده بود. این سمپل‌ها خیلی شبیه به هم بودن و همشون از قالب خاصی پیروی میکردن و حتی گاهی از یک سوال حتی ۵ تا جواب وجود داشت. این به من کمک کرد بتونم شباهت‌های سمپل‌های خوب رو به هم پیدا کنم و برای خودم الگوی رایتینگ دربارم. (این سمپل‌ها هم گاهی غلط دارن مثلاً از fake study برای مثال زدن استفاده کردن که نباید اتفاق بیوفته).
- ۳- کتاب Longman academic writing series 4: من فصل ۲ این کتاب رو مطالعه کردم و بعد تازه متوجه شدم رایتینگ آکادمیک واقعا چه معنایی داره و هدف از پاراگراف چیه که به کوهیرنس کوهیژنم خیلی کمک کرد.
- ۴- سمپل‌های انتهای کمبریج: خوندن این‌ها یکی دو هفته مونده به آزمون جون من رو نجات داد! من شنیده بودم سمپلای ته کمبریج خوبن ولی چند بار که نگاه انداختم دیدم اکثرشون نمرات پایینی هستن و فکر کردم بدرد

نمیخوره و بهتره برم همون سمپلای +7 رو از منابع دیگه بخونم. منتها نکته‌ای که وجود داره اینه که مهم تر از خود این سمپلا، کامنت اگزمینریه که زیرش نوشته شده. توی این کامنت اگزمینر به وضوح نوشته که چرا شخص نمره‌ی پایین گرفته و چیکار باید بکنه که نمره‌اش رو ارتقا بده. این به من به شدت کمک کرد. هم توی overview نوشتن برای تسک ۱ فهمیدم چه چیزهایی بنظر اگزمینر باید اشاره بشن هم توی تسک ۲ فهمیدم اگزمینر از تسک ریسپانس چی می‌خواهد، جملات کامپلکس نوشتن چقدر برای گرامر مهمه و چطور استفاده‌ی به جا از referencing توی کوهیرنس کوهیژن نمره رو بالا میبره.

۵- کتاب آقای تحصنی برای تسک ۱: درسنامه‌ی بسیار خوبی داره و کلمات و گرامرهای خوبی برای تایپ سوال‌های مختلف پیشنهاد میده. فقط توی بخش سمپل‌هاش کمی دقت نیازه چون گاهی پاراگراف بندی یا دسته بندی خوبی نداره (توی این مورد همون کتاب کمبریج ارجحه).

۶- کتاب ایده‌های لیز: این کتاب رو با پارتنرم مطالعه کردیم به این صورت که نوبتی صورت سوال رو می‌خوندیم و دوتا ایده برای رد یا قبولش می‌دادیم بعدش ایده‌های خود لیز رو نگاه می‌کردیم و سعی می‌کردیم نکات خوبش رو یاد بگیریم. این هم به تسک ریسپانس کمک کرد هم باعث شد لغات طبقه بندی شده برای هر موضوع داشته باشیم.

بین این منابعی که اشاره کردم چیزهایی که بنظرم واجبه **درسنامه‌ی تحصنی و سمپل‌های انتهای کمبریجه**، بقیش با توجه به زمان و سطح می‌تونه شخصی سازی بشه، من خودم کامل نرسیدم بعضیاشون رو بخونم. اگه چند ماه فرصت داشته باشید مطالعه‌ی کتابی مثل لانگمن هم خیلی تو افزایش دانش رایتینگ تاثیر خواهد داشت.

نهایتا من این منابع رو با حرف خود سایت IDP می‌سنجیدم و اگه جایی عدم تناسب داشتن کاری که IDP گفته بود رو انجام میدادم. مفیدترین مقاله‌شون **[IELTS Writing Task 2: 8 steps towards a band 8](#)** هست. مثلا من ارزش یاد گرفتم باید بعضی cohesive device هارو وسط جمله بیارم، همچنین بعضی کلماتی که تو سمپل‌ها اتفاقا بسیار رایج هست رو میگه بهتره استفاده نکنید (مثل nowadays).

چند بار از پادکست‌ها و مقالات سایت My IELTS classroom هم استفاده کردم که مفیدترین‌هاش رو پایین میزارم (مراقب باشید بعضی مطالب سایتش هم اشتباهه مخصوصا در مورد grammar):

- 1- <https://blog.myieltsclassroom.com/using-examples-ielts-essay/>
- 2- <https://blog.myieltsclassroom.com/how-to-avoid-over-generalising/>
- 3- <https://blog.myieltsclassroom.com/5-common-ielts-lexical-resource-mistakes/>
- 4- <https://blog.myieltsclassroom.com/ielts-bar-charts-guide/>

همچنین من شنیده بودم خوندن اخبار برای خیلیا مفید بوده ولی هم The New York Times و هم The Guardian رو امتحان کردم و اصلا با موضوعاتشون ارتباط نگرفتم. نهایتا تنها کاری که کردم این بود که گاهی که معنی کلمه‌ای رو سرچ می‌کردم و خود گوگل برام صفحات جالبی می‌آورد اونارو باز می‌کردم و می‌خوندم (مثل این [صفحه](#) یا این [صفحه](#)).

جدای از مطالعه چیزی که به من خیلی کمک کرد زیاد نوشتن بود، من تمام طول این سه ماه هر روز یا نهایتاً یک روز درمیان رایتینگ مینوشتم و تا روز قبل آزمون این کار رو ادامه دادم. نهایتاً فکر میکنم حداقل ۷۰ رایتینگ نوشتم و تصحیح کردم که خود به خود به سیر پیشرفتی بوجود آورد.

تحلیل و تصحیح رایتینگام رو اکثراً خودم انجام میدادم، یک فایل ورد جامع داشتم که جوابای همه کمبریج رو از سایت پایین توش وارد و طبقه بندی میکردم بعد اشکالاتم رو برای خودم کامنت میذاشتم و هر وقت رفع میشد resolve رو میزد، اونایی که رفع نشده بود رو هر چند وقت یه بار دوره میکردم. موقع تحلیل از Grammarly و Copilot برای تصحیح گرامر و لغت و از سمپل مربوط به همون کمبریج برای چک کردن تسک ریسپانس استفاده میکردم. ویدئوهای [این پیج](#) یوتیوب هم برای تحلیل بعضی رایتینگای کمبریج مفید بود.

تو آزمون اصلی تایپ سوال تسک ۲ من to what extent do you agree/disagree بود (که رایجترین تایپه). time-management خیلی بهم توی روز آزمون کمک کرد. من از یه هفته قبل از آزمون سعی کردم تو رایتینگایی که مینوشتم ۲۰ دقیقه زمان اضافه بیارم. به این صورت که وقتی دقیقه شمار به ۱۰ میرسید هر جای تسک ۱ که بودم دو سه دقیقه‌ای جمعش می‌کردم و میرفتم تسک ۲ (معمولاً این اتفاق بعد از نوشتن overview میوفتاد چون برام خیلی مهم بود اون یه پاراگراف با دقت نوشته بشه). توی تسک ۲ وقتی دقیقه شمار به ۳۵ میرسید جمع کردن رو شروع میکردم (معمولاً وسطای مین بادی دومم بودم) بعد میرفتم خیلی کوتاه تسک ۱ رو ریوایز میکردم و بقیه تایم رو برای ریوایز تسک ۲ میذاشتم (درسته نمره تسک ۲ مهم تره ولی من تمام تایم ریوایز رو براش نمیذاشتم چون نیاز داشتم یه نگاه به تسک ۱ بندازم و ذهنم از تسک ۲ فاصله بگیره و بعد برگردم که بتونم اشکالاتم رو ببینم). اولویت اولم تو ریوایز این بود که یک بار تا ته متن برم و پاراگرافی نباشه که یک دور نخونده باشمش، اگه تغییری تو ساختار جمله نیاز بود وایمیستادم بعد از یک دور خوندن اصلاحش کنم ولی تایپو و اسپل رو همون موقع میگرفتم. سر آزمون اصلی با این کار ۱۸ دقیقه وقت اضافه آوردم که نزدیک ترین رکوردم به اون ۲۰ دقیقه ای بود که براش تمرین میکردم.

اوایل که رایتینگ نوشتن رو شروع کرده بودم برای هر تسک بین ۵ تا ۱۰ دقیقه پلنینگ میکردم، مشخصاً با زمان بندی جدید این کار دیگه ممکن نبود منتها بدون پلن هم شروع به نوشتن نمیکردم، صرفاً زودتر به ایده‌ها میرسیدم و پلنینگ یکی دو دقیقه‌ای تموم میشد. بعلاوه اینکه سعی میکردم subject توی هر پاراگراف یک چیز یا شخص واحد باشه و این چهارچوب بهم اجازه میداد چندتا ایده بریزم توی یه پاراگراف و وقت تلف کنم.

من اولش اصلاً گرامرها رو به اسم بلد نبودم و صرفاً دلی به کارشون میبرد، چند روز قبل از آزمون برای اولین بار نشستم لیست گرامر دربیارم و با کمک هوش مصنوعی و تجربیاتی که خونده بودم این لیست رو ساختم:

1. Conditionals:

- If, Should, Unless, As long as

2. Concessions:

- Although, Whereas

3. Adjective Clauses:

- Adjective Clause
- Reduced Adjective Clause

4. Verb Tenses and Voices:

- Perfect Tense
- Passive Voice

5. Comparative Structures:

- The more... The more
- Not Only... But Also
- Neither... Nor

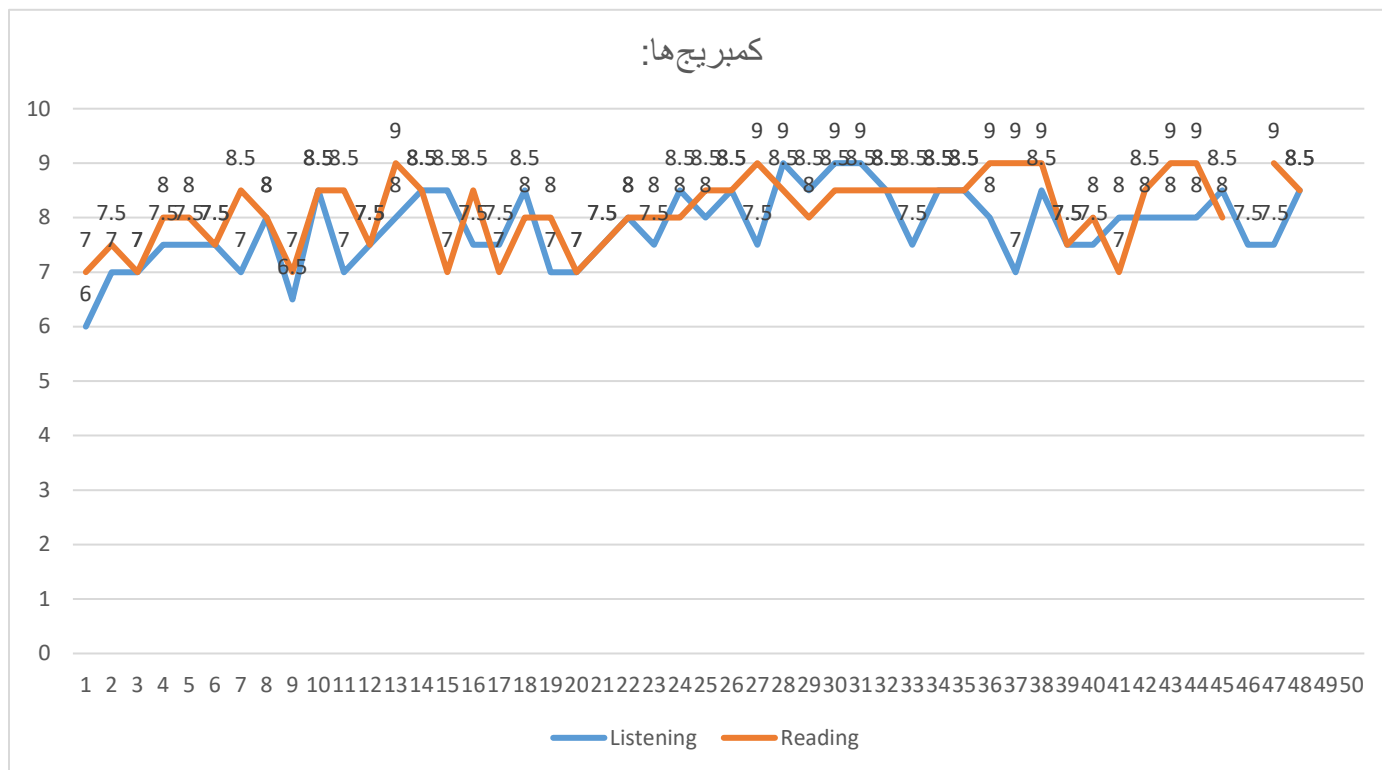
6. Subordinating Conjunctions:

- Whether

این هارو با دقت و به جا استفاده می‌کردم و لیست فقط برای این بود که ذهنم باز بمونه نه اینکه به زور و بی جا داخل متن بیارمشون (تو آزمون اصلیم فکر می‌کنم فقط نصفشون استفاده شدن). کار دیگه ای که برای گرامر می‌کردم این بود که تو مین بادی هام به جز یک یا نهایتا دو جمله‌ی simple، سعی می‌کردم بقیه جملات compound و complex باشن. این هم باعث میشه گرامر رنج بالا بره هم اینکه تعداد جملات کمتر و در نتیجه پاراگراف راحت‌خوان تر بشه. (اینجا مجدد نباید زیاده روی بشه و هرکدوم از جملات بهتره بیشتر از سی و خورده ای کلمه نباشن.)

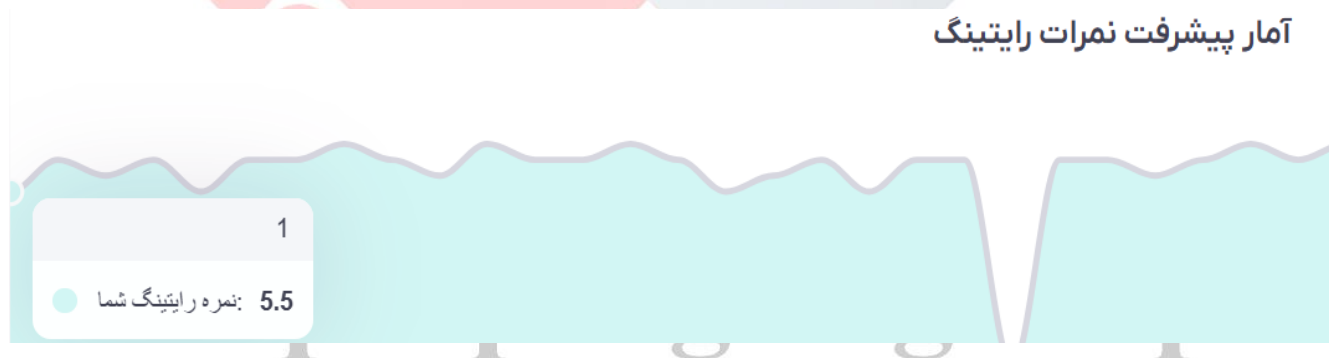
اسپلینگ هم مدت ها نگرانی اصلی من توی لیسینگ و رایتینگ بود. من چون بیشتر auditory learner هستم هیچوقت قبل از آیلتسم به املاي کلمات دقت نمی‌کردم و فقط با پرونانشون یادشون می‌گرفتم، این باعث شد با وجود رنج بالای کلماتم accuracy به شدت پایینی داشته باشم. تعداد غلط‌های اسپلینگم از ۱۵ تا توی تسک ۱ و ۳۰ تا توی تسک ۲ شروع شد و بعد با مدام رونویسی کردنشون به ۵ و ۱۵ تا رسید ولی دیگه پایین تر از این نمیومدم. تا چهار روز قبل از آزمون اصلیم که سایت [spellquiz](http://pargar.group) رو پیدا کردم، این سایت اجازه می‌ده لیست‌های شخصی سازی شده برای کلمات بسازید و بعد ازتون آزمون می‌گیره. من از AI خواستم اشکالاتم رو از فایل ووردم استخراج کنه و بعد به این سایت منتقلشون کردم، علاوه بر اون اشکالاتی که مدام تکرار میشدن رو وارد یه لیست جدید کردم و تو تایمای استراحتم چندین بار تمرینشون کردم. بالاخره غلط‌هام توی آخرین رایتینگ قبل آزمونم به نصف رسیدن که فکر می‌کنم اگه این اتفاق نیوفتاده بود قطعا اسپلینگ روی نمره‌ام تاثیر منفی بزرگتری می‌گذاشت.

چارت نمرات:

تصحیح رایگان آفرینش (۱ جدیدترین و ۳۰ قدیمی ترین):

آمار پیشرفت نمرات رایتینگ

آمار پیشرفت نمرات اسپیکینگ

سایر موارد:

توی طول فایل چندجا ریزنمراتم رو قرار دادم که میشه بعد آزمون با ایمیل زدن به idp دریافتشون کرد (سمپل متن ایمیلش توی گروه هست) و به من ۲۸ روزه جواب دادن. کسایی که میخوان اعتراض بزنین ۶ هفته بعد آزمون فرصت دارن اعتراض به نمره رو ثبت کنن و میتونن برای تصمیم گیری از این ریزنمرات هم استفاده کنن (من خودم اعتراض نزدم). نمرات موقع محاسبه Overall رو به بالا رند میشن، اینجا توضیح داده شده. ولی موقع محاسبه Each skill رو به پایین رند میشن، اینجا توضیح داده شده.

من از اول کار آزمون آیلتس رو بخاطر قیمت مناسب ترش نسبت به تافل انتخاب کردم، بنظرم اومد با هزینه تافل میتونم تو آیلتس ماک هم بدم و اگه خواستم کلاس برم که در کل به صرفه تر میشه. این نکته رو هم اشاره کنم که چون قبل از آزمون خیلی نگران بودم نمره رایتینگم به چیزی که میخوام نرسه پیگیر این بودم که چرا One skill retake تو ایران امکان پذیر نیست اما بعد متوجه شدم که اصلا اکثر دانشگاههای خارجی ریتیک رو قبول ندارن و بهرحال به کار نمیومد.

در کل زیاد غصه‌ی نمراتی که مصحح‌های مختلف برای رایتینگ و اسپیکینگ بهتون میدن رو نخورید، همون طور که دیدید نمرات نهایی من خیلی بهتر از نمرات تصحیح شد و این توی آیلتس بسیار چیز معمولیه. برای ریدینگ و لیسنینگ هم نمرات کمبریج‌ها نسبت به نمرات ماک و... بسیار قابل اعتماد ترن.

جمع بندی:

یه نکته که موقع خوندن تجربه‌ام بهتره در نظر داشته باشید اینه که توی انجام کارهایی که پیشنهاد کردم زیاده روی نکنید و منعطف باشید. بعضی منابع و روش‌هایی که اینجا معرفی کردم رو خودم پاشون مدت کوتاهی وقت گذاشتم و وقتی مشکلم رو رفع کردم رفتم سراغ مشکلات دیگه‌ام. پس فکر نکنید باید همه‌ی منابع رو تموم کنید که آماده باشید. سعی کنید شخصی سازی شده کار کنید و خودتون تشخیص بدید "شما" چی رو و تا چه حد نیاز دارید انجام بدید.

من سعی کردم تو این فایل هر چیزی که برام سوال بود و تو مسیر نیاز داشتم بدونم رو اشاره کنم. خودم تجربه زیاد میخوندم و بهم انگیزه میداد که ادامه بدم چون می‌دیدم قبل از من خیلیا همین مسیر رو رفتن، امیدوارم تجربه‌ی من هم برای بقیه همینطور باشه و تونسته باشم کمکی بکنم.

تشکر:

از کسانی که در این مسیر من رو حمایت و راهنمایی کردن خیلی ممنونم
به خصوص از دوست و پارتنر اسپیکینگم رها که در تمام مسیر همراهم بود